

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1438/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Трифуновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарства одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2409/19 од 06.11.2019. године, у седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2409/19 од 06.11.2019. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2409/19 од 06.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда Београду П 1523/17 од 22.05.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изубљене зараде услед неспособности за рад исплати за период од фебруара 2012. године до маја 2018. године појединачно опредељене месечне износе у том ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате, а да убудуће сваког 6. у месецу за наредни месец на име накнаде за тешку телесну повреду задобијену у вршењу војне службе плаћа ренту у износу од 5.510,00 динара, док за то постоје законски услови, с тим што ће доспеле рате исплатити одједном са обрачуном законске затезне камате почев од доспелости сваке појединачне месечне рате, до коначне исплате, као неоснован. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2409/19 од 06.11.2019. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Ревизијски суд је мишљења да у конкретном случају није нужно уједначавање судске праксе, с обзиром да је одлука о основу одговорности за овај вид материјалне штете довољно расправљена и у складу је са устаљеном судском праксом судова у предметима са истом чињенично-правном ситуацијом. Осим тога, уз ревизију нису достављене одлуке супротне садржине које би евентуално водиле другачијем одлучивању.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 29. Закона о парничном поступку, ако се захтев односи на будућа давања која се понављају, вредност предмета спора рачуна се по њиховом збиру, али највише до износа који одговара збиру давања за време од пет година.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Тужбом поднетом 12.04.2017. године, тужилац је захтевао накнаду материјалне штете коју је претрпео у вршењу војне службе, у виду ренте. Вредност предмета спора представља збир износа од 316.744,48 динара, као правноснажног одбијајућег дела појединачних новчаних износа на име ренте и будуће ренте у месечном износу од 5.510,00 динара (збир давања за време од пет година износи 330.600,00 динара), што чини износ од укупно 647.344,48 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 еура по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачнот отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић